Cumhuriyet'in parasız mizah ekidir

Cumhuriyet DİNOZOR

19 MART 1997

15

ÇARŞAMBA

Aşağıda ne oluyor?

Necmettin Erbakan ve Tansu Çiller, Bakanlar Kurulu kararı gereğince, irtica ile mücadele ediyor!

HAFTANIN FOTOĞRAFI

Susurluk komisyonu Tansu-Özer Çiller ve Tümgeneral Veli Küçük'ü dinlemekten vazgeçince, komisyonun muhalefet partili üyeleri istifa etmeyi gündeme getirdi.

Şoförsün dediler, öldürdüler!

Taksicilere yönelik saldırılar yoğunlaştı. İki gün içinde iki taksici öldürülünce taksiciler yol kesme ve kontak kapama eylemleri yaparak güvenlikleri için gerekli önlemlerin alınmasını istediler.

Gazetecileri Koruma Komitesi'nin "1996'da Basına Saldırılar" başlıklı raporunda Türkiye, hapiste bulunan toplam 78 gazeteci ile "En Çok Gazeteci Hapseden Ülke" unvanını korudu.

Çevir lafı, REFAHYOL yanmasın!

MGK kararları sonrasında koalisyonun tehlikeye düşmesinden panikleyen Çiller ve Erbakan, Bakanlar Kurulu'nu toplayıp kararnemeyi kabul ettirdi. Çiller, 8 yıllık eğitime 5+3 kılıfını uydururken Erbakan da gericiliğe karşı olduğunu açıkladı.

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

Aşık Tansui'den deyişler

Şu çayda şeker olsaydım
Stepne teker olsaydım
Acep oynar mıydın beni
Sitirip-poker olsaydım!

Mutfakta robot olsaydım
Ayaklarda bot olsaydım
Alır giyer miydin beni
Çok sitireç kot olsaydım!

Şu kurada bay olsaydım
Kırık bir kay-kay olsaydım
Hep tek geçer miydin beni
Son ayakta tay olsaydım!

Şu menüde fiks olsaydım
Fırlama bir ciks olsaydım
Selam verir miydin bana
Yüzbaşı Tom Miks olsaydım!

Bakımsız nehir olsaydım
Beyaz bir zehir olsaydım
Yine oynar mıydın beni
Bir isim-şehir olsaydım!

Şu hamalda bel olsaydım
Topla topla gel olsaydım
Takke alır mıydın bana
Şu Hoca'da kel olsaydım!

Ohio'da yurt olsaydım
Ekşimiş yoğurt olsaydım
Korkup kaçar mıydın benden
Dolunayda kurt olsaydım!

Mark bazında 1000 olsaydım
Bir hinoğlu hin olsaydım
Ne dilersen diler miydin
Şu lambada cin olsaydım!

Şu Sedat'ta göz olsaydım
Ocakbaşı köz olsaydım
Yine dinler miydin beni
Saçmasapan söz olsaydım!

Şu açıda dik olsaydım
Ya Dedektif Nik olsaydım
Sitirese girer miydin
Yanağında tik olsaydım!

Tuhaf bir misyon olsaydım
Acar komisyon olsaydım
Yine dener miydin beni
Güç bir pozisyon olsaydım!

Ulaşması zor olsaydım
Bazı bazı mor olsaydım
Niğde'den gelir miydin
Yol üstünde Bor olsaydım!

Tansui der af olsaydım
Tertemiz ve saf olsaydım
Dalga geçer miydin benle
Baştan sona gaf olsaydım!

Cumhuriyet
DİNOZOR

Sayı: 15 - *19 MART 1997*

● Basan ve Yayan: Yeni Gün Haber Ajansı A.Ş. ● Genel Yayın Yönetmeni: **Orhan Erinç** ● Genel Yayın Koordinatörü: **Hikmet Çetinkaya** ● Yazıişleri Müdürleri: **İbrahim Yıldız**, **Dinç Tayanç** (Sorumlu) ● Yayın Yönetmeni: **Zafer Temoçin**

Faks: (0212) 512 48 30

1 Mayıs davası sanıklarına öldüresiye dayak atıldı.

Cumhuriyet
DİNOZOR
Ciciliği meslek edinenlerin dergisidir...

Avrupa'nın en yoksulu Türk hekimleri

Devlet, Nevruz'da yakılması için Güneydoğu'da halka lastik dağıtacak!..

Yıllar yılı bu bayramı kutlayanları terörist ilan eden resmi ideoloji; kurtuluşu, Nevruz'u, 'Türk bayramı' ilan etmekte buldu. Hatta artık lastik bile dağıtıyor.

Salt bu coğrafyanın insanı olmak yüzünden potansiyel suçlu ilan edilen, köyleri yakılan, zorla göç ettirilen, gıda ambargosu uygulanan bölge halkına...

Ve kendi yurdunda sürgün gibi yaşayan; işsizlikle, açlıkla, yoksullukla cebelleşmekten yılıp, çareyi büyük kentlerin varoşlarına göç etmekte bulanlara...

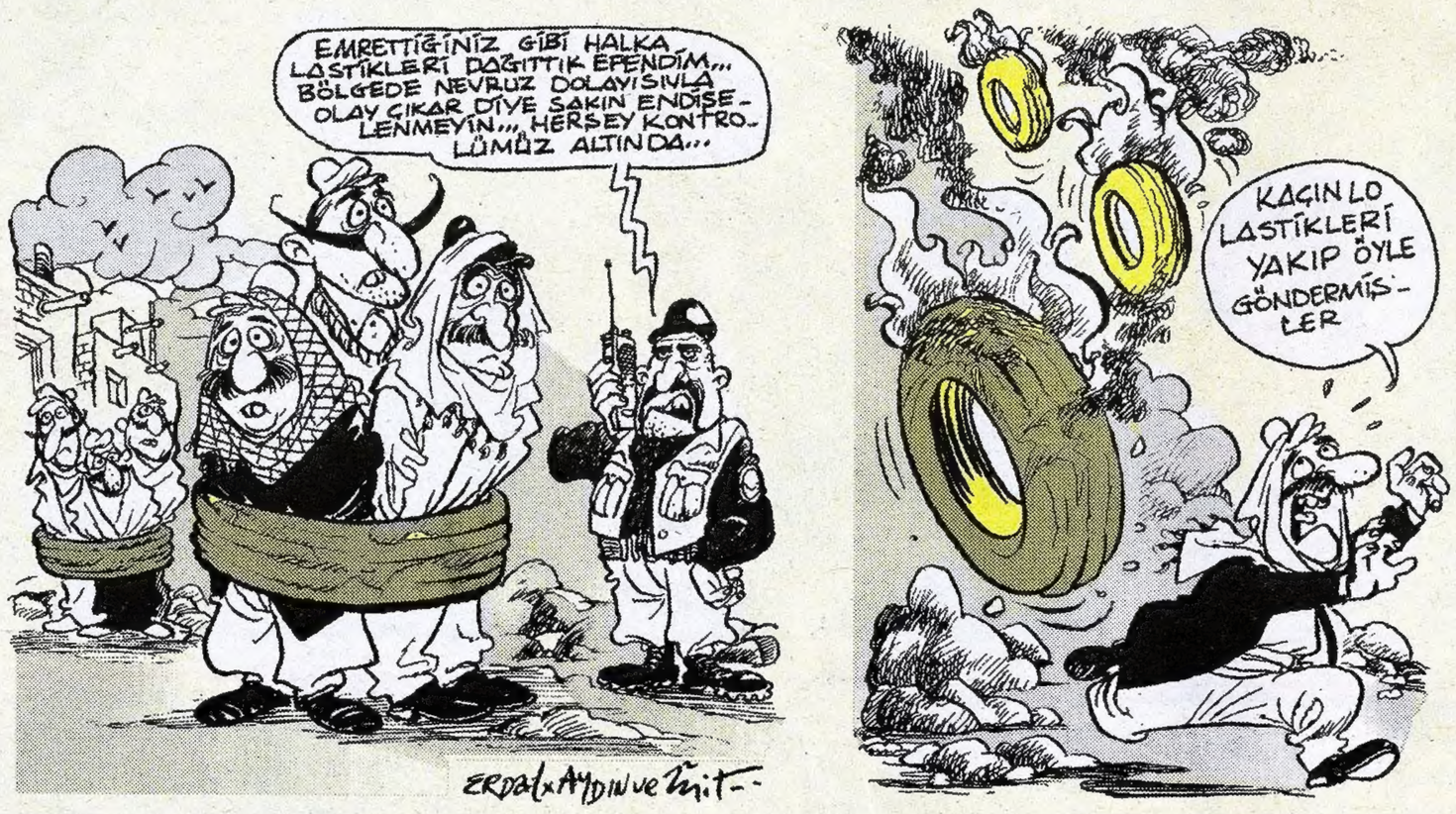

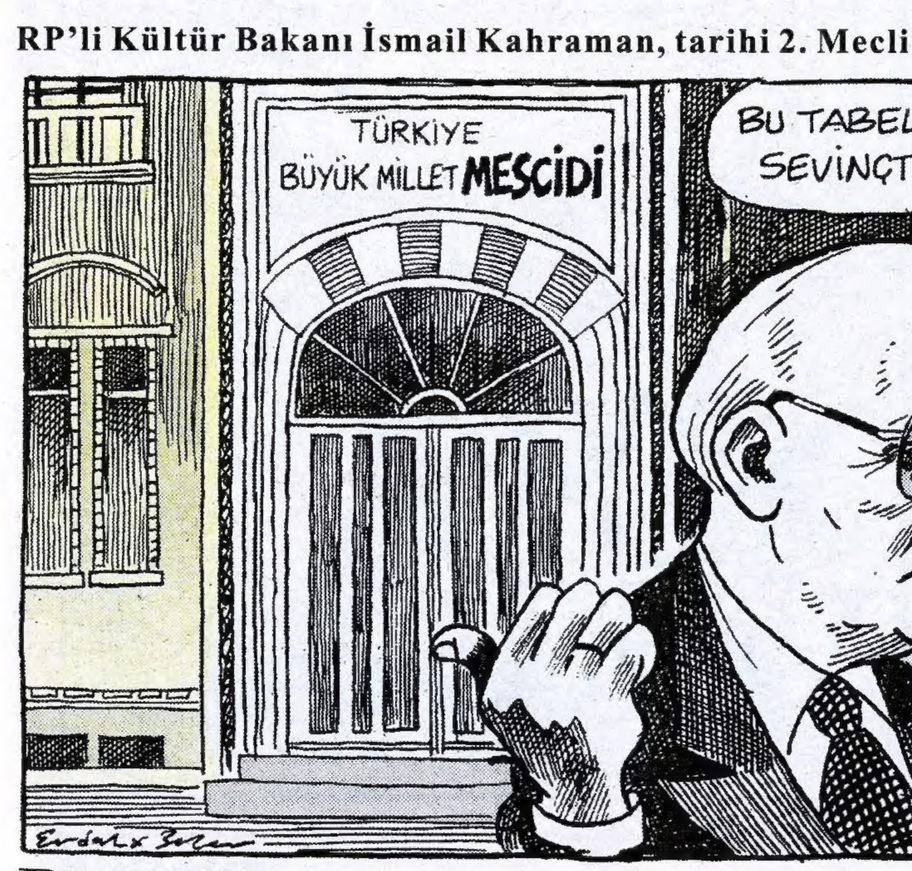

Bakan-Baktıran Savaşı!

Devlet Bakanı Işılay Saygın ile Hülya Avşar arasındaki gerilim tırmanıyor. Saygın, "Soytarı" sözünden sonra dozu arttırdı ve Avşar için "madrabaz yelloz" dedi. Hülya Avşar'ın daha etkili bir mücadele için ANAP'a gireceği öğrenildi. Bu arada Saygın'ın Kaya Çilingiroğlu ile gizlice buluşup yemeğe çıktığı iddia edildi. Hülya Avşar'ın da sırf inat olsun diye Küçük İbo'yla söz keseceği bildirildi. Dergi baskıya girerken siyasi, medyatik ve geyik çevrelerde Işılay Saygın'ın Kanal D ile bir talk-show programı için anlaştığı konuşuluyordu!

Cumhurbaşkanlığı Kupası maçında Adalet Bakanı Şevket Kazan tribünlerde "Türkiye laiktir, laik kalacak" sloganıyla karşılanırken Başbakan Necmettin Erbakan, Başbakanlık Kupası'nda yuhalandı.

RP'li Kültür Bakanı İsmail Kahraman, tarihi 2. Meclis binasına mescit yaptırdı.

Ağar'ın Emniyet Müdürlüğü döneminde PTT devre dışı bırakılarak her telefonun dinlenebilmesi için DGM'den karar çıkartıldı. Buna göre polis, özel karar olmaksızın istediği herkesi dinleyebilecek.

Boris Vian'ın Karısı

FERHAN ŞENSOY

Gazetenin birinde, *"KADIN DAHA İYİ ARABA KULLANIYOR"* başlıklı bir haber. **Duygu Asena**'nın yeni bir kitabı mı çıktı acaba gibisinden bir duygunun esiri olarak okumaya yazıldım. Öyle bir durum değil, duygu ziyanlığında bulunuyorum, kendini ciddi bulan ve istatistikselliği enikonu tartışılacak haber, şöyle diyor:

"Türkiye Trafik Kazalarını Önleme Derneği Konya Şubesi Başkanı Prof. Ömer Halis Tombaklar, geçen yıl Türkiye'de meydana gelen trafik kazalarında 4114 erkek, 1233 kadının yaşamını yitirdiğini söyledi. Yaralanan 58009 kişinin de 44014'ü erkek. Prof. Tombaklar, 'Kadınlar erkeklere göre daha iyi araba kullanıyorlar. Ayrıca trafik kurallarına riayet ediyorlar. Kadınların reflekslerinin erkeklere göre daha iyi olduğu söylenebilir' *dedi."*

Haberde trafik kazalarında ölenlerin hepsinin sürücü olduğu belirtilmiyor. Zaten öyle olması için, ölen ve yaralanan 63356 kişinin direksiyonda tek başına yolculuk ediyor olması gerekiyor. Yoksa yukarıdaki sözlerin istatistiksel bir değeri olamaz. Örneğin bir kadın otobüs şoförü, içinde 80 erkek yolcusuyla uçuruma yuvarlandığında, bu kazada arabanın kullanımıyla hiç ilgili olmayıp burnunu karıştıran erkekler 81'de 80 hatalı oluyorlar, o salak kadın şoför yüzünden.

Sayın profesörün elindeki sayısal veriler, anlaşıldığı

kadarıyla araç kullananların değil de, kazada yaralanan ya da ölenlerin sayısı. Buradan giderek kadınların daha iyi sürücü olduklarını söylemek zırva.

Daha zırvası, bu sayılar kazalara sebebiyet veren sürücülerin sayısı bile olsa yurdumuzda erkeklerin kadınlardan daha çok ehliyet sahibi oluşu, bu sayılardan istatistiksel bir sonuca varmaya engel olur.

Tam bir sonuç almak için yapılması gereken şudur: 50 kadın, 50 erkek sürücüyü İstanbul köprüsü çıkışından Konya'ya selametle uğurlayıp arkalarından su döküp bir uçakla Konya'ya gidip orada sabırla onları beklemek.

Yukarıdaki açıklamayı yapan Konya şubesi başkanı sayın profesör, tabii ki Konya trafiği içinde, allahına sığınarak araba kullanan adamlara bakıp bakıp *"Şu şoförlerin hepsi kadın olsaydı, daha hoş olurdu"* diye düşünerek böyle bir açıklamada bulunmuş olabilir.

Boris Vian karısının araba kullanmasına dayanamayan erkeklerden. Karısı da iddialı bir şoför, üstelik Konyalı değil;

- Bana ne bana ne, ben kullanıcam Boris! diye tutturuk bir avrupalı kadın. Gel dikiz ki, bir tek arabaları var. Sonunda şöyle bir çözüm buluyor Boris, ayın çift sayılı günlerinde karısı kullanacak, tek sayılı günlerde kendisi.

- Böylece daha çok ben kullanıyordum, diyor, *ayların yarısı 31 çekiyor ve 1'le başlıyor. Karımın aritmetiği zayıftır. Ayın çift sayılı günlerini evdeki çalışmalarıma ayırıyordum, 'dikkat direksiyonda karım var' bir arabaya binecek kadar keriz miyim ben?*

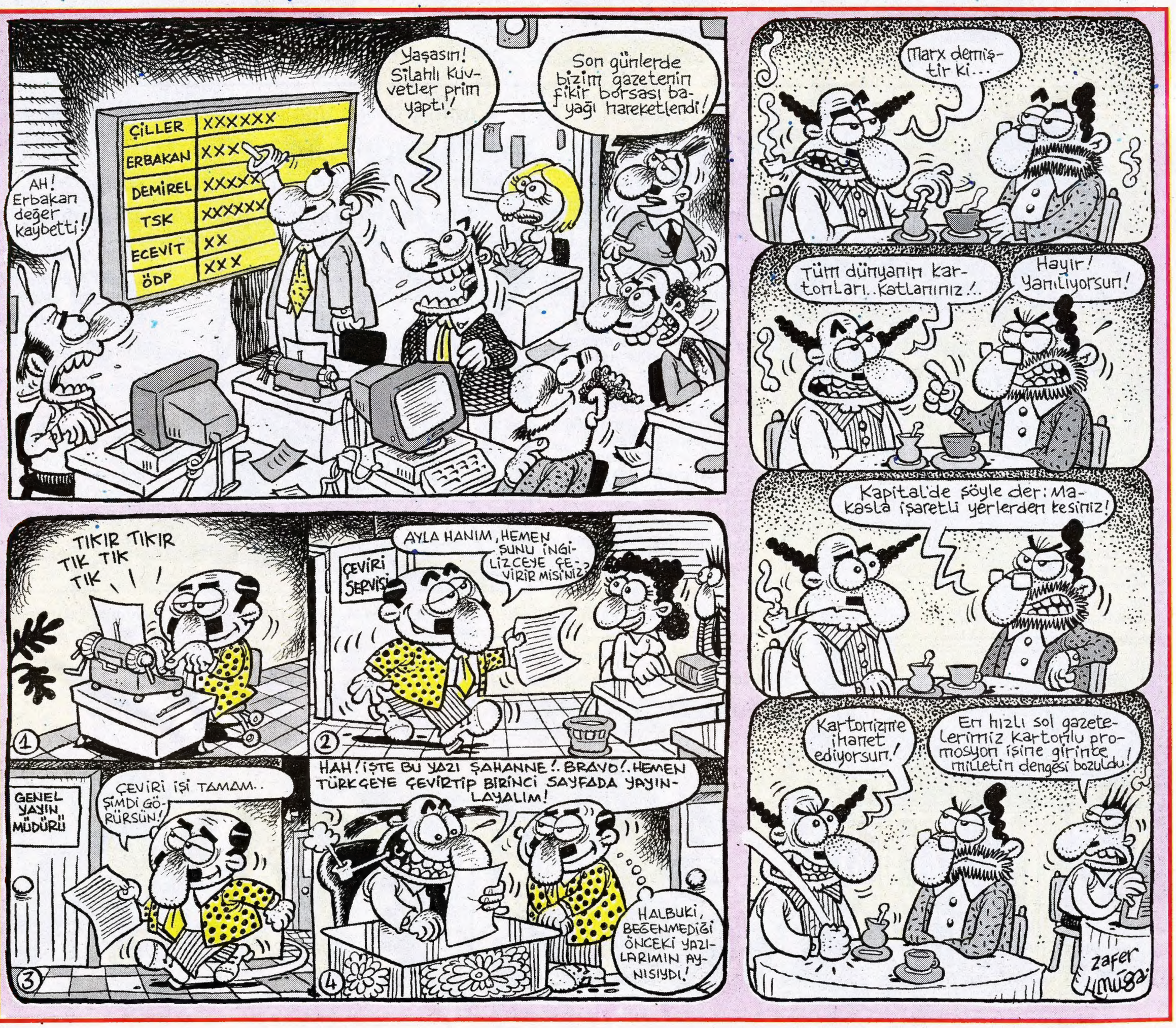

ÖĞRETMEN NASIN

Mysa Gümüş ve ~~Mit~~ Atalay '97

Ertesi gün otelden ayrılıp, eve taşındık. Otel olayı, cebimizdeki paraları tüketmişti. Kalan son paramızla elden düşme birkaç parça eşya, 1 çuval patates ve 1 kavanoz kayısı reçeli aldık... Bütün erzağımız buydu... Öğlenleri okulda, fiş karşılığı ucuz yemek yediğimiz için ne yapıp edip her gün mutlaka okula gitmeye çalışıyorduk...

Anteninin ucunu perdenin kornişine temas ettirerek çalıştırabildiğimiz küçük radyomuz, her saat başı verdiği haberlerle, bizlere kara haber getiren şom ağızlı bir ulak vazifesi görüyordu sanki.

Okula gittiğimde iki öğrenci, giriş kapısındaki cama bir afiş asıyordu..

Dersten önce bir çay içeyim diye kantine yönelmiştim ki Salim Dede ile çarpıştım..

Salim Dede 65 yaşında bir öğrenciydi, bizim sınıftaydı.. Üç çocuğunu okutup meslek sahibi yapmış, kendisi de emekli olunca üniversite sınavlarına girip bizim okulu kazanmıştı. Sevimli bir adamdı... Yalnız bizim fakültenin değil, tüm üniversitenin maskotu gibiydi... Fakat ben ona hiç ısınamamıştım.. Dışarıda üniversiteyi kazanamayan yüzbinlerce genç dururken, onun sırf egosunu tatmin için, iş olsun diye üniversiteli oluşunu bir türlü hazmedememiştim.. Orhan Yavuz Amfisi'nin sıralarında onun yerine genç bir insan olmalıydı diye düşünüyordum... Genç bir insanın önünü kapatan, onun kontenjanını çalan bu insan, beni haklı çıkartırcasına ilk sömestr sonuna kadar üniversiteli olmanın havasını teneffüs edip, yaşayacak ve okulu bırakacaktı..

*Yemekhanede cam kenarı bir masada tavuğumu yerken, bir yandan da dışarıyı seyrediyordum.. Yurtlar ve fakülteler arasındaki ağaçlıklı anayolun her iki tarafında toplanan mahşeri kalabalık sabırsızlıkla **Kenan Evren** ve Konsey üyelerini bekliyordu..*

Emir komuta zincirinin en üstündeki bu beş halkayı görmek bana da ilginç geldi... Sürü psikolojisi ile kalabalığın arasına karıştım.

*Birazdan kalabalığa el kol sallayarak geldiler.. Yanlarında Rektör **Hurşit Ertuğrul** vardı ve Kenan Evren'e ha bire bir şeyler anlatıyordu.. Kalabalık zor zaptediliyordu, herkes biraz daha yaklaşmak için birbirini itiyordu.*

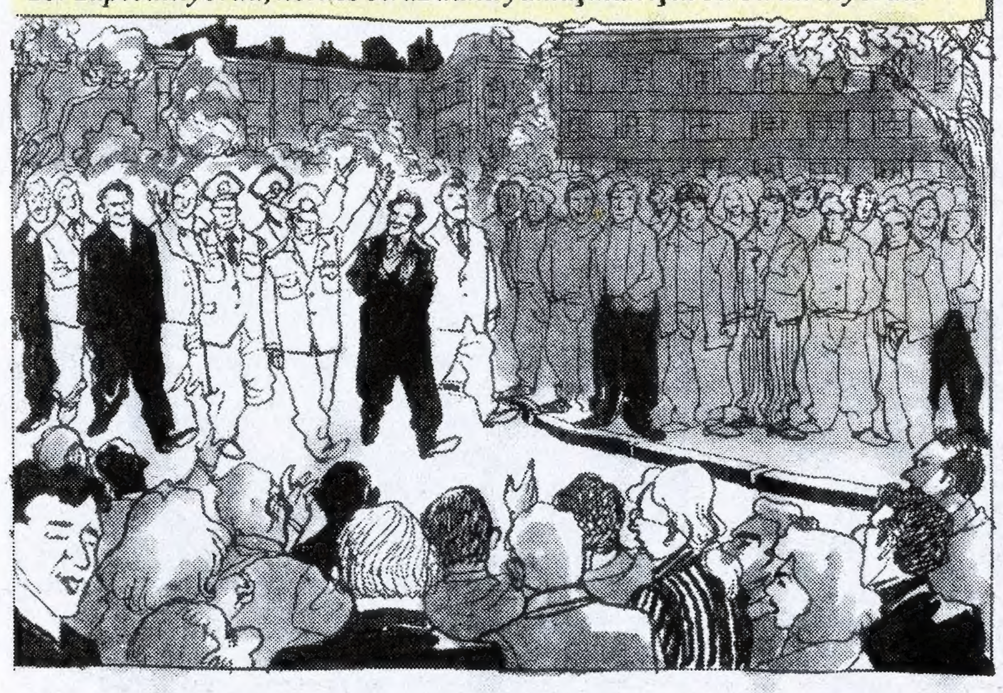

Başta Kenan Evren olmak üzere konsey üyeleri tam benim olduğum tarafa doğru yaklaşmışlardı ki, kalabalığın arasından fırlayan Salim Dede aniden Kenan Evren'in elini kaparak iki büklüm bir halde öpmeye başladı.. 65 yaşındaki ak sakallı bir adamın kendinden daha küçük birinin elini öpmesi tuhafıma gitmişti.

DEVAMI HAFTAYA...

'Türkiye'nin iki yazarı

Türkiye gazetesinin "Politika Günlüğü" köşesinin yazarı Sebahattin Önkibar, 7 Mart'ta yazdığı "Komutanlarla Sohbet" başlıklı yazısında ordunun üst kademesiyle derin muhabbetini anlatıyor:

"...Genelkurmay Başkanıyla yaptığımız bu sohbetin akabinde Hava Kuvvetleri Komutanı Orgeneral Ahmet Görekçi'yle beraberiz. Çörekçi komutanını teyid ediyor.

'Basını bütün satırlarına kadar izliyoruz. Niye izlemeyelim. Biz de bu ülkenin insanıyız. Toplum neyi hissederse biz de onu hissederiz.

Mesela senin geçen hafta sonu üç gün üst üste yazın yoktu, doğru mu?'

'Evet efendim seyahatteydim' diyoruz. Görüldüğü gibi askerler, kimilerinin iddia ettiği gibi ayrı gezegenin insanları değiller. En küçük ayrıntılarda bile dikkatliler." Önkibar, ertesi gün de Erbakan'la yediği yemeğin izlenimlerini anlatıyor ve sorumlu bulunuyor:

"Komutanlar medyadan rahatsız"! Yazısını "RP'ye fevkalade haksızlık yapılıyor" diyerek bitiren Önkibar, her çeşit ortama uyum sağlamanın ustalığını gösteriyor.

İkinci yazar ise bir medyazor müdavimi Gürbüz Azak. 3 Mart tarihli "Soldaki Perişanlık" başlıklı yazısında "Türk solunun ezik ve düşkün olduğunu, en yırtık ve sıyrık haşarılıkları sergilediğini" ileri sürüyor:

"Doğan Avcıoğlu, Çetin Altan, İlhan Selçuk, İlhami Soysal, Uğur Mumcu, Abdi İpekçi, Turhan Selçuk, Ali Ulvi, Aziz Nesin, Mümtaz Soysal, Türkiye'nin çırpına çırpına yorulmuş mağluplarıdır.

Yığınla gazetede yazdılar. Dergilerde memleketi topu tuttular.

Çizdiler, bağırdılar, haykırdılar. Sonuç? Boşa çekilmiş küreklere nefes nefese dayanmış bitikler takımı. Tek bir başarı yok."

Azak'ın saydığı isimleri bilmiyor ve merak ediyorsanız Ana Britannica ansiklopedisine bakabilirsiniz. D. Avcıoğlu 2. Cilt/Sf. 578, Ç. Altan 1. cilt/Sf. 479, İ. Selçuk 19. cilt/Sf. 215, İ. Soysal 19. Cilt/Sf. 574, U. Mumcu 16. cilt/Sf. 293, A. İpekçi 11. cilt/Sf. 598, T. Selçuk 19. cilt/Sf. 215, A. Ulvi 1. cilt/392, A. Nesin 16. cilt/Sf. 464, M. Soysal 19. cilt/Sf. 575. Fakat ansiklopediyi hazırlayan alçak, komünist, siyonist, bölücü takımı Azak Denizi'ne, Azak Platosu'na, Azak Yunusu'na yer vermiş de, Gürbüz Azak'a vermemiş. Bak şu işe, başarısız solculara paye verilsin, kahraman kalem ciddiye alınmasın! Ayıp be!

"Sarıklı Cumhuriyet" Altını!

DÖVİZ & ALTIN

DOLAR	MARK	CUMHURİYET
DÜN 125.400	DÜN 73.600	DÜN 9.650.000
ÖNCEKİ GÜN 124.950	ÖNCEKİ GÜN 73.550	ÖNCEKİ GÜN 9.600.000

Son Çağrı gazetesinin dolar ve markı temsil eden şekillerini anladık ama cumhuriyet altınını temsil eden padişahı anlayamadık. Yoksa bu, cumhuriyetin yerinde göremek istedikleri şeye bir "son çağrı" mı?

Erdoğan Sevgin atıp duruyor!

"Telekritik yazarı" Erdoğan Sevgin, Süper Baba ile ilgili yazılarında sanki bir TV dizisinin kahramanlarından değil de mahallesinde yaşayan insanlardan bahsediyor.

"Şu Nihat'ta akıl yok vallahi. Emel gibi kız kaçırılır mı?.." gibi eleştirilerde bulunurken "Attım, tuttu" başlıklı yazısını da "Hadi Emel, göreyim seni... Mahçup etme Erdoğan ağabeyini!" diye bitiriyor..

Aynı Erdoğan Sevgin, Sıdıka'nın televizyona uyarlanan dizisi hakkında da yazmış. Artık cümle alemin bildiği gibi yıllardır HBR Maymun'da yayımlanan Sıdıka'nın Bir Demet Tiyatro'ya çok benzediğini söylemiş.

Anlaşılan dizilerde olan bitenleri gerçek sanırken, "gerçek hayatta" olup bitenlerden de bihaber!

CINE 5 - Star 0

Ali Şen'le duvar pası yapan Cem Uzan, yasal boşluğa deplase olarak Star ataklarında etkili olmaya başladı. Ama Ali Şen'le adam adama oynayan Şenes Erzik, sonra da yaptığı yerinde müdahaleyle akını şimdilik kesti. Savunmadan Cavcav ile yaptığı kısa paslarla çıkıp topu Erol Aksoy'a aktararak CİNE 5 kontratağını geliştirdi. Cem Uzan, kazanmak için her şeyi yapabilecekmiş gibi gözüküyor. Ne yapsın; havuza düşen yılana sarılır.

Milliyet basında guven

NORVEÇ'te bi resmini bas den iki kişi tazmin

ONAT Menzile şirketiyle hatı sermayesi kavram

PROTESTO sa bol takımı sa di. Kafalar kel kalı

RESMİ nikah h nikahını ahla

SEVDA Demir lemikle dikk

TANJU Çolak yatmıştı. Ayn zan merak konusu

UGANDA De nı, bir geril lanmasıyla ilgili diği iddiayı kayb galip gazeteciye dolar verdi.

VANİLYALI durma veren yıları insanlara alış ran kadın 30 gü

Milliyet Pazar'da her hafta "Neler oluyor hayatta?" başlığıyla, A'dan Z'ye birtakım bilgilere yer veriliyor. Ama nedense harf sırası olan bu listede Ç. Ö, Ş, Ü gibi Türkçe harflere yer verilmiyor. "Mıllıyet basında guven."

tespit tutanağı

● Akşam yazarı Memduh Bayraktaroğlu'ndan bir "dil" klasiği: "...Ve göreceksiniz ki ilk seçimlerde halk, Çiller ve Erbakan'a canı yürekten koşarken, sizleri (eğer sessiz kalırsanız) tükürük yağmuruna tutacaktır..." (8.3.1997)

● **Bir başka Akşam yazarı Aykut Işıklar, Nazlı Ilıcak'ın İbrahim Şahin'i konuk ettiği TV programını şöyle yorumluyor: "...Bence Şahin konuştukça, pek çok TV'ci ve gazeteci mosmor oldu. Ve çok korkmaya başladı Daha sonra başına gelebilecekleri düşündü çünkü. (...) İnanın onlar namına üzülüyorum, utanıyorum. Gelin arkadaşlar beni dinleyin. Benim gibi yapın..."!**

● Show TV'nin patronu Erol Aksoy, kamermanlara canlı maç yayını sırasında tribündeki güzel kızları görüntüye getirmelerini ısrarla istediği öne sürülüyor.

fiko'nun sarkacı

Sözlerimizi dinlemeyenler telefonlarımızı dinliyor

- Alo, Meral Hanım... İyi günler... ben Mesut Yılmaz... Sizden bir konuyla... ilgilenmenizi rica edeceğim... Ben telefonda... konuşurken... dinleniyorum.

- Aa öyle mi? Vallahi ben de telefonda konuşurken çok dinleniyorum. Uzatıyorum ayaklarımı telefondayken. Yaslanıyorum arkama. Bir dinleniyorum ki değmeyin keyfime.

- Hayır... yani arkadaşlarla... konuşurken... telefonlarımı dinliyorlar... Bu konuyla... ilgili bir şeyler yapın lütfen... ve rica ediyorum... çok ağır... konuşuyorsunuz... telefonunuzu dinleyenler... hemen sıkılır... bırakır... esprisi yapmayın.

- Hı ne? Pardon, televizyona dalmışım. Ne diyordunuz?

- Telefonum, diyorum... dinleniyor... Geçen gün... Yaşar Topçu ile... konuşurken... telefonumun...

- Dinlendiğinden şüphelendiğinizi söylediniz. O da teknik olarak zor, ama araştırmak gerek dedi.

- Ama... siz nasıl... biliyorsunuz ki?..

- Aa şey, neyse şimdi kapamam lazım, kapı çalıyor. Baay, görüşürüz.

★★★

- Alo ağbi, bir haber yakaladım. Resmi belgeleri falan da var.

- Tamam, çok iyi. Hemen yarınki gazeteye koyalım. Mevzu neymiş?

- Kurulan bir sistemle bütün telefonlar dinlenebiliyormuş.

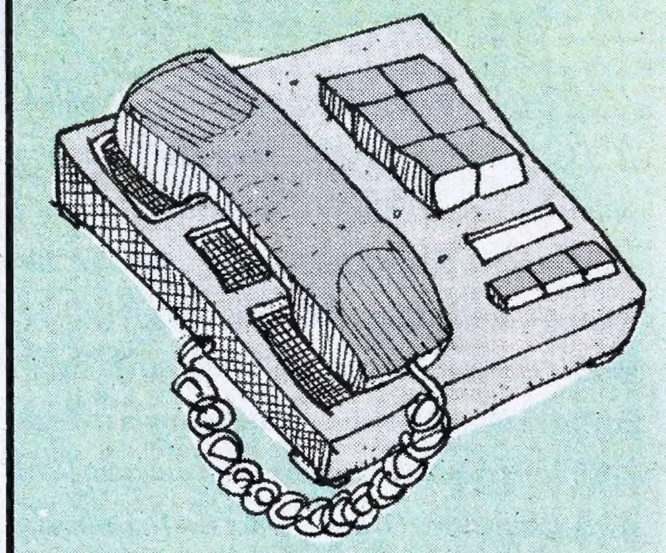

- Vay be... Ben de kuzu eti yemekleri kitabını duyurduğumuz gün, rakiplerimiz de aynı şeyi nasıl duyuruyor diye merak ediyordum. Demek telefonda konuşurken öğrenip aynen yapıyorlar.

- Ben şimdi evdeyim. Yazıyı yazıp size fakslıyorum.

- Hayır, fakslama. Belki faksları da dinliyorlardır. Bir kopyasını alıp kendi gazetelerine koyarlar. Sen en iyisi gel, burada yaz yazını.

★★★

- Alooo, ANAP Genel Merkezi mi?

- Evet, buyrun hanımefendi.

- Çocuğu doktora götürdüm, bir şeyi yokmuş. Soğuk algınlığı dedi doktor.

- Ne diyorsunuz siz?

- Öğlen de Şaziye Halam aradı. Ziyaret etmiyoruz diye çok kızmış. Haftasonu bir uğrasak iyi olur.

- Hanımefendi, burası ANAP Genel Merkezi.

- Unutmadan, akşam gelirken iki ekmek, bir kilo da şeker al.

- Bakın vatandaş olmanız açısından küfredemiyorum ama...

- O kadar telefon işinde çalışıyorsun, sabahtan akşama milletin telefonlarını dinliyorsun, kendine bir cep telefonu almadın. Mecburen hep dinlediğin yerleri arayıp konuşmak zorunda kalıyorum...

- Mesut Bey'i çağırın... Mesut Bey'i çağırın, telefonumuz dinleniyor.

Fikret Bekler

EZAEVİ

BENİ HATIRLADIN MI KOMSER BEY?.. HANİ ÜÇ YIL ÖNCE İÇERİ TIKTIRTTIĞIN ADAM!

YAAA?.. CİDDİ Mİ? HAYRET HİÇ ANIM SAMADIM DESEM...

BAKMA SEN, O İDAMLIK... VAKTİ ÇOK!

ŞİMDİ DE BAYRAMPAŞA'DAN HAKAN SALTIK'IN SON İSTEĞİ OLAN ŞARKIYI ÇALIYORUZ!.. "GİDİYORUM, BÜTÜN AŞKLAR YÜREĞİMDE!.."

VAY BEE! ESKİDEN GİZLİDEN GİZLİYE BARBUT ATILIRDI... ŞİMDİ NE BİÇİM GELİŞTİ CEZAEVLERİ!

EWWET! SİYAH BEŞ KAZANIR!..

AL HALİL, ÇAMAŞIRLARIN HEPSİNİ YIKADIM. AMA SEN DIŞARDA YIKATABİLİRSEN İYİ OLUR, BURDA ÇOK ZOR DUYOR! TUT...

ALLAH KURTARSIN!

REŞİMLERİNİZ HARİKA OLMUŞ. PARDON, SİZ HANGİ SUÇTAN TUTUKLANMIŞTINIZ?..

DUVARLARA YAZI YAZMA SUÇUNDAN!

ULAN İYİ Kİ KURYE KIZ OLARAK YAKALANDIK! BÜTÜN GETİR GÖTÜR İŞLERİNİ YAPTIRIYORLAR BANA!

YİNE SİSLE SALDIRI OLAYI! AMA NASIL OLUYOR, BU ŞİŞLERİ NERDEN BULUYORLAR HİÇ ANLAYAMIYORUM!

GARİBİM AÇLIK GREVİNDE ÖLDÜ, AMA CEZASI DOLMADIĞINDAN HENÜZ DIŞARI ÇIKAMADI!

YOK, DNLAR ZİYARETÇİ DİİL... BUGÜN YAZAR İSMAİL AĞBİNİN İMZA GÜNÜ VAR DA, DNUN İÇİN KALABALIK BURASI!

MAHKUMLARIN BÖYLE SPOR FAALİYETLERİYLE UĞRAŞMASI FİKRİ HAKKATEN ÇOK GÜZEL MÜDÜR BEY!

NE GARİPTİR, BEN SANA, MECLİSTE BENİ TEMSİL EDESİN DİYE OY VERDİM... AHA ŞİMDİ İKİMİZDE BURADAYIZ!..

SİSTEMDEN GÜZEL KARDEŞİM SİSTEMDEN!

KÖTÜ ÇALIP SÖYLÜYO DİYE KENDİSİNİ ŞİKAYET EDEN KOMŞUSUNU BIÇAKLAMIŞ!

OY ANEY ANEEEY!

EH YANİ, UFACIK ÇOCUKLAR, SİYASİ SUÇLU OLARAK MAHKUM EDİLİRLERSE, AVLUDAKİ VOLTALARI DA BÖYLE OLUR ELBET!

HİH HİH!.. YAKALAYAMAAAZ!

İYİCE GERİNİP HIZLA KOŞARAK ZIPLADIM MIYDI... VER ELİNİ FİRAR!

YUH OLSUN! TÜNEL KAZIP KAÇAN DERT ÇIKARIYO DERKEN Bİ DE TÜNEL KAZIP İÇERİ GİRENLERLE UĞRAŞIYOZ!..

VODORT VOORRRT!

BARİ YAN KOĞUŞTAKİ GİBİ BAĞLAMA ÇALSAYDI... NASIL DAYANICAZ BUNA?!

ALOOO! BAŞGARDİYAN SEN MİSİN CANIM? BEN ŞEVKET!..ADALET BAKANI! İYİYİM CANIM SAĞOL... BAK HAYATIM ŞU SELÇUK PARŞADAN BİZDENDİR, KOĞUŞUNU BİRAZ TEMİZLEYİN! HA CANIM, TAMAM, ÖPTÜM...BAAY!

BU BİLGİSAYAR UZMANININ BİZİM KOĞUŞA DÜŞMESİ İYİ OLDU... MEKTUPLARIMIZ ARTIK İNTERNET'LE ANINDA GİDİYOR!

...MAHSUS SELAM EDER, HEPİNİZİ SEVGİ, HASRETLE KUCAKLAR, ANNEMİN...

ÖMÜRSÜN BE SELÇUK ABİ, ADAMI İYİ İŞLETİYOSUN!

SUSURLUK OLAYI SONUNDA İÇERİ TIKILAN BİR TEK BU OLDU!..

KIRK YILLIK VOLTA ATMA, ŞU SANATÇI TAKIMI YÜZÜNDEN NE HALE GELDİ BE YAA!

FARUK Bülent

Son anda aldığımız bir habere göre

MGK kararları uygulanacak

REFAHYOL koalisyonu, MGK'nin 20 maddelik kararlarını görüştü. Erbakan ve Çiller liderliğindeki kabine üyeleri, MGK'yi ve gerilen sinirleri yumuşatmak için MGK kararlarının kısa, orta ve uzun vadede uygulanacağını açıkladı. İşte Bakanlar Kurulu'nda alınan kararlar:

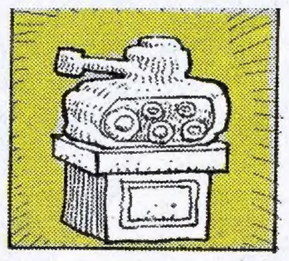

1- Kısa vadede sakal boylarında kısaltmaya gidilecek.

2- Orta vadede sarık yerine fes kullanılması teşvik edilecek.

3- Uzun vadede Kurban bayramında Türk Hava Kurumu'na kurban derisi kelle-paça verilecek.

4- Orta vadede Taksim'e cami yerine ultra larç seccadeler serilecek.

5- Kısa vadede, Atatürk'ün gençliğe hitabesi Arapçaya çevrilerek, imam hatiplerde ezberlettirilecek.

6- Orta vadede, Sincan'a meçhul tank anıtı yaptırılacak.

7- Kısa v adede, Genelkurmay Başkanı İsmail Hakkı Karadayı ile karşılaşan Necmettin Erbakan oyalama taktiği uygulayarak, "Bıyık bırakıyorum belli oluyor mu" diyecek.

Çiller ne diyor yarışması?

Tansu Çiller dudak okuma yöntemine karşı sıkı önlemler alıyor. Gazetecilerin, televizyoncuların menziline girdiğini düşündüğü her yerde yanındakilerle konuşurken bir eliyle ağzını kapatıyor. Böylece konuştuklarının yazılmasını engellediğini düşünüyor. Ama bu çabası boşuna... Çünkü gözler henüz yalan söyleyemiyor ve onlar açık olduğu sürecede vatandaş ne söylendiğini şak diye anlıyor. Çiller ağzını kapatarak ne diyor?

Siz kıymetli Dinozor okurları, Çiller'in söylediklerini gözlerinden okuyarak Dinozor'a gönderiniz. En güzel "ne diyor"lara layık olduğu karşılık verilecektir.

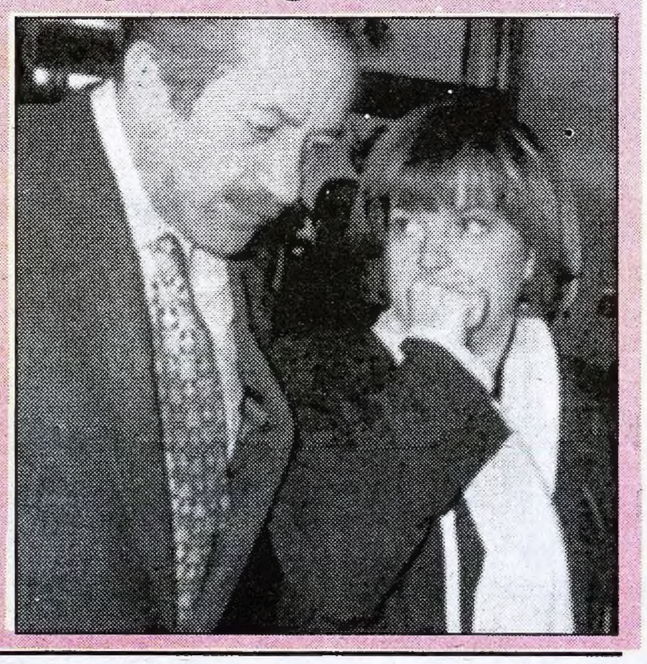

Taksi plakası out, milletvekili in

Kocaeli'nin Arslanbey Beldesi'nin ANAP'lı Belediye Başkanı Cevat Balta, parti değiştiren milletvekillerinin ucuza gittiğini söyledi. Balta, "100 milyara düşünürüm, 300 milyar veren beni alır" dedi. Balta sapına kadar haklı... Fikir parlak...

Hatta yeni öneriler de pek mümkün. Mesela partiler halka açılıp borsaya girebilir. Sarkuysan, Ereğli Demir Çelik hisseleri arasına DYP, ANAP, RP türünden kâğıtlar da girebilir. Milletvekilleri de başlı başına bir yatırım aracı olabilir.

Parayı taksi plakasına yatırmayı düşünen bir vatandaş, bu fikrinden vazgeçip milletvekili olayına da girebilir.

Serbest piyasa ekonomisinin bu topraklar üzerinde keşfedemeyeceği değer yok gibi görünüyor.

Günün Sözü

Herşeyi devletten beklemeyin, kendi işkencenizi kendiniz kendinize yapın.

Şok haber

Şevkat Kazan Arslanlı Yolu süpürdü

Adalet Bakanı Şevket Kazan, RP'nin ordudan kanaat toplama politikasına uygun davranıyor. Son olarak kendisinin de zannedildiğinin tersine sıkı bir Atatürkçü olduğunu söyledi. Adalet Bakanı'nın kapı gibi belgesi de var. Kazan, askerliğini Anıtkabir'de yapmış, mozolede nöbet tutmuş...Az şey mi? kime kısmet olur?

Dinozor muhabiri aldığı bir istihbaratı değerlendirerek, Kazan'ın bununla yetinmediğini saptadı. Kanaat topalama uğruna göze aldığı fedakarlıkları da ortaya çıkardı. Kazan, bir elinde süpürge Anıt Kabir'de gizlice arslanlı yolu süpürüyor, çiçekleri suluyor, mozelenin tozunu alıyor.

KAYHAN ERKAN'IN BAZI FİKİRLERİ

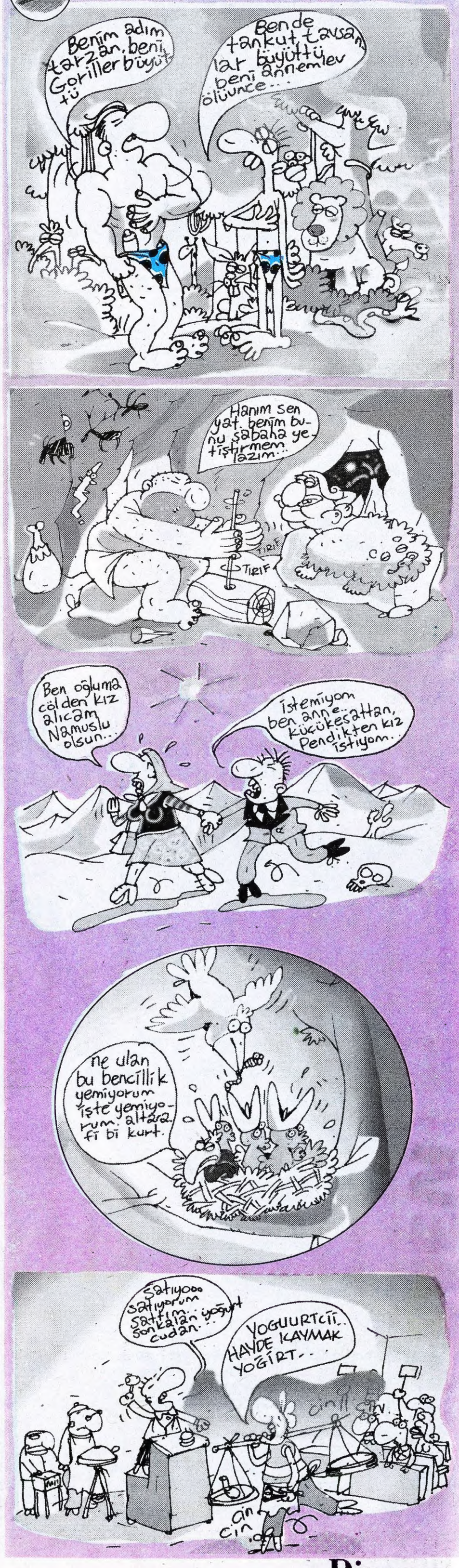

NE KİMSE SORAR HALİM APTÜLİKA NE HALDEN ANLAYAN BULUNUR

Okyanusa Yenilen Güreşçi

SUNAY AKIN

Okyanusun dibini boylayan bir geminin ardındaki ölüm kalım savaşını anlatan resmi bir derginin sayfasında görmüştüm çocukken. Dev cüsseli bir adam azgın dalgaların arasından bir filikaya tutunmuş, ama içeridekiler sandalı batırmasından korkarak baltayla parmaklarını kesiyorlar!..

O gün, neredeyse tüm İstanbul halkı Edirnekapı dışında bulunan Kazıklıbağ çayırında toplanmıştı. **Koca Yusuf** ile **Çolak Mümin** arasındaki güreş son derece çekişmeli geçiyor, izleyiciler galip gelecek olanı merak ediyorlardı. Maçın hakemi, bir dönemin ünlü pehlivanı **Kel Aliço**'ydu. Koca Yusuf, Aliço'yu yendikten sonra ünlenmiş ve karşılaşmanın da favorisiydi. Ama Çolak Mümin sanıldığından güçlü çıkmış, kolay yutulur bir lokma olmadığını herkese kabul ettirmişti.

Bir ara, Çolak Mümin, Koca Yusuf'u savurmayı başarır. Bunun üzerine Kel Aliço düdüğünü çalarak, Yusuf'un açık düştüğünü, güreşi rakibinin kazandığını ilan eder. İzleyiciler, kararın doğru olmadığını, Aliço'nun Yusuf'tan intikam almak için taraflı davrandığını haykırırlar. Koca Yusuf, Kel Aliço'yu yenmeyi başaran tek güreşçiydi. O karşılaşmada kendisinin yirmi beş, Aliço'nun ise elli yaşlarında olduğunu unutmamak gerekir.

Karar kesin ve değişmezdi. Koca Yusuf'un haksızlığa uğradığını **Suyolcu Mehmet** pehlivan açıkça söyler: *"Ben, Mümin'in ustası olduğum için elbette onun kazanmasına sevinirim. Ama Allah'tan da korkarım. Mümin asla Yusuf'u yenmiş değildir."* Koca Yusuf da yerden kalktığında *"A be usta, yendi mi beni şimdi bu molla?"* diye sormuş ve Aliço'dan şu yanıtı almıştı: *"Senin gibi bir pehlivan ancak bu kadar yenilir."*

1895 yılında Paris'e giden Koca Yusuf, Fransa birincisi ve dünya şampiyonunu yenmeyi başarıp şöhret ve para kazanır. Geri döndüğünde, doğduğu yer olan Şumnu yakınlarındaki Karali Köyü'nde bir ev yaptırır. O yıllarda en sevilen spor güreştir. Organizatörler Koca Yusuf'un peşini bırakmazlar. Üç yıl sonra yeniden Avrupa yollarına düşen güreşçi tüm rakiplerinin sırtını yere yapıştırır. Üstelik güreşler de, yeni öğrendiği grekoromen türünde yapılıyordu.

Amerika'dan gelen bir teklifi kabul eden Koca Yusuf uzun bir yolculuğun ardından yeni dünya ile tanışır. Burada güreşler serbest stilde yapıldığı için maçları kolaylıkla kazanır. Son rakibi Amerika şampiyonu olacaktır.

Organizatör para kazanabilmek için onu en sona ayırmıştı. Karatenli güreşçi gazetelere Koca Yusuf aleyhinde ağır demeçler veriyor, hakaretler ediyordu. Koca Yusuf'un karşılaşma sonrası ülkesine geri dönerken bindiği geminin güvertesinde gözyaşlarına boğulacağına inananların sayısı tahriklerin ardından giderek artıyordu. Öyle ki, Washington elçisi **Naum Paşa** bile hastalık bahanesiyle güreşe çıkmamasını önerir Koca Yusuf'a!..

Beklenen gün geldiğinde güreşin yapılacağı alanın etrafında tam bir izdiham yaşanıyordu. Ringin önünde bulunan orkestra, çaldığı parçalar ile daha da coşturuyordu izleyiciyi... Ama davulunun patlamasıyla konser yarıda kesilir.

Güreş ise çoktan bitmiştir. Çünkü Koca Yusuf, Amerika şampiyonunu tuttuğu gibi havaya kaldırmış ve davulun içine doğru fırlatmıştır.

Koca Yusuf'u ülkesine taşıyan *"La Bourgogne"* adlı gemi, 4 Temmuz 1898'de Halifax'ın 180 mil doğusunda sis içerisinde yol alırken kireç yüklü bir yelkenliyle çarpışır. Ağabeyim, dergideki resmi görünce şunları söylemişti: *"Koca Yusuf'u sandala alsalardı karaya varıncaya kadar kürekleri çekerdi."*

Rus güreşçi **Hakimşmit,** 1949 yılında, Paris'te Koca Yusuf için şu açıklamayı yapar: *"Dünyada onun sırtını yere getirebilecek birinin bulunabileceğini hiç sanmıyorum. Buna imkân yoktur. Hatta onun Atlantik denizinin derinliklerinde sırt üstü değil, yüzükoyun yattığına yemin edebilirim."*

Atlas Okyanusu Koca Yusuf'un mezarı sanılırken, **Murat Sertoğlu**'nun eline 1964 yılında Amerika'da yayımlanmakta olan *"Wrestling"* adlı bir dergi geçer. Koca Yusuf'un anlatıldığı sayfalarda gemi kazasıyla ilgili bölüm oldukça şaşırtıcıdır: *"Gemi battıktan bir süre sonra oralardaki küçük adalardan birinin kıyısına yirmi kadar ceset düşmüş. Cesetlerin, kazaya uğrayan vapurun yolcularına ait oldukları anlaşılmış.*

Hemen hemen hiçbirinin hüviyeti tespit edilememiş. Cesetlerden biri pek heybetli imiş. Bu, tam iki metre boyunda yakışıklı, sarışın bir adama ait imiş. Üzerindeki kılıktan hangi milletten olduğunu köy papazı bile anlayamamış. Yalnız belinin çok uzun bir kuşakla sarılı olduğu görülmüş. Bu ceset de öbürleriyle birlikte kilisenin mezarlığına defnedilmiş."

Çocukken gördüğüm resim doğru muydu? Koca Yusuf'un filikaya tutunduğu parmakları baltayla kesilmiş olsaydı, boyunun posunun, ten renginin ve hatta belindeki kuşağın bile tarif edildiği yazıda parmaksız olduğu da yer almaz mıydı?..

Bu soruların yanıtları Atlas Okyanusu'nda yatıyor. Belki de, Asor Adaları'nın birindeki köy mezarlığında!?..

TRANSFORMASYON (Bir gençlik hastalığı) Alp Tamer

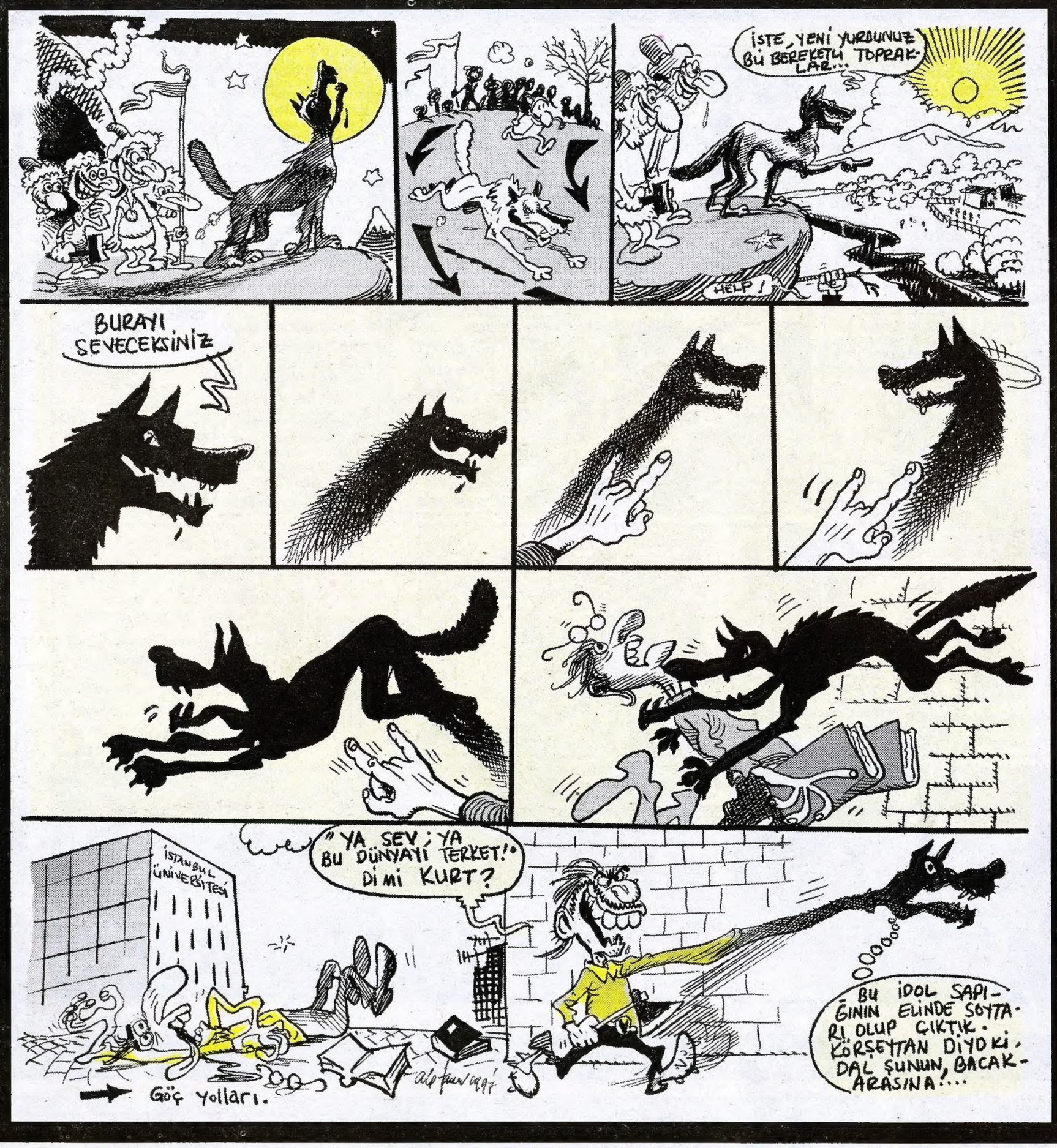

ALTAY MARTI

21. Yüzyıl Kutlamaları

"Yoksuluz gecelerimiz çok kısa
Dört nala sevişmek lazım"

Şevki YILMAZ

Hiç unutmuyorum, perşembe sabahıydı, oturmuş kabak çekirdeği yiyordum ki tak tak diye kapı çalındı. Gelen postacıydı. Bir şey sormama fırsat vermeden bi telgraf uzattı burnuma doğru. Bozuk para olmadığı için kendisine sekiz-on adet akide şekeri verip yolculadıktan sonra merakla salona döndüm. Telgraf Süleyman Bey'den geliyordu. Bi çırpıda okudum: *"21. yüzyıl kutlamaları için Taksim'deyiz!.. Stop!.. Acele gel!.. Stop!.."* Durur muyum, ceketimi kaptığım gibi fırladım sokağa. Hava günlük güneşlik, halkımsa mesut ve bahtiyardı. Asayişin berkemal olması bugün de sevindirdi beni, Arnavutlar bu halimizi görse her saat isyan ederler valla!

Hızlı adımlarla Harbiye istikametinden karşı yöne doğru ilerlemeye başladım. Yolda kayda değer bir şey olmadı.

Taksim'e vardığımda aşırı bir kalabalıkla karşılaştım. Halkım alanı doldurmuştu. Polis sıkı güvenlik önlemi almış, sinek bile uçurtmuyordu. (Sekiz-on karasineğin yön değiştirip farklı istikametlere doğru uçtuğunu bizzat müşahade ettim.) Ağır adımlarla yaklaştım olay yerine. Polisler *"dur"* deyip kimlik sordular. Onlara her zaman cüzdanımda sakladığım Süleyman Bey'in kartını uzattım. Okudular: *"Hamili kart hem yakınım, hem de emekli-dul-yetimimdir. Azıcık da manyaktır. Ne istiyorsa yapın."*

En ön sıraya dek götürülüp, yumuşak bir koltuğa oturtulduğumu söylememe gerek yok herhalde. Birazdan sahneye kendisini Özel Harp Dairesi mensubu olarak tanıtan bir zat çıkıp sunuculuk görevini ifa edeceğini belirtti. Yanımdakine dönüp, *"Yahu memlekette sunucu kıtlığı mı var, Halit Kıvanç'a haber verselerdi bari, nerden bulmuşlar bunu"* diye sorduğumda gayet şık bir cevap aldım: *"Ülkede her olayın açılışını bunlar yaparlar."*

Derken program başladı. İlk şovmen Marmaris'teki amcamdı. Muhteşem ışıklar ve dumanlar içinde, Michael Jackson kıyafetleriyle sahneye çıkan amcam pop şarkılarını ezberleyemediğini ifade ederek, akıl almaz dans figürleriyle Urfa dolaylarından bir türkü okudu: *"Beni gören deli olmuş sanıyor / Ölürüm de ayrılamam ben sizden."* Ara sıra bastonuna takılıp düşmese daha iyi bir şov olacaktı, ama yine de çok alkışladık. Benimle aynı sırada oturan birkaç eroin kaçakçısı, korucu, özel tim, aşiret reisi ve bürokrat iyice aşka gelip havaya birkaç şarjör mermi boşalttılar.

Daha sonra halkımızın 21. yüzyılda artık Halk Ekmek Büfeleri önünde değil de Halk Pasta Büfeleri civarında nasıl tek sıra kuyruk olarak bekleşeceği temsili olarak canlandırıldı. Onları da alkışladık.

Beş dakika çay molasından sonra program tekrar başladı. Sırada *"En korkutucu insan"* yarışması vardı. Yapılan anonsa göre de jüri bizlerdik. Merakla beklemeye başladım. Yarışmacılar teker teker sahneye çıkmaya başladılar.

Tansu Bacım Mussolini, Alpaslan Amca Abdullah Öcalan, Bülent Ecevit Deniz Baykal, Bedri Baykam Şevki Yılmaz maskeleri takmışlardı. Yan yana dizilip hep bir ağızdan "Böö!" dediler. Seyirciler arasında birkaç kişinin altına kaçırdığını gördüm, ama n'aparsın kader işte!

Sıra Erbakan Bey'deydi. Ağır ağır ilerleyen bir tank kostümüne bürünmüştü. Ara sıra teklediğinde gönüllü korumaları hemen koşuyor, yakıt ikmali niyetine ağzından içeriye iki-üç parça kadayıf atıyorlardı. Ay, benim ölümüm bu adamın yüzünden olacak, bir gün kesin gülmekten öleceğim.

Son olarak da Süleyman Bey teşrif etti. Hemen ayağa fırlayıp *"Yaşa, helal, nur ol!"* diye tezahürata başladım. Benim oyum kesin onaydı, çünkü Kont Drakula kılığına girmişti. Bir ara pelerinini iki yana savurarak sahnenin ortasına dek yürüyüp kollarını iki yana doğru açarak *"Kan istiyorum, kan istiyorum. O Rh (+)!"* diye bağırmaya başlamadı mı, inanın o saat sahneye fırlayıp boynumu dişlerinin arasına uzatasım geldi. O kadar sahiciydi ki, bence kesin birinci o olacaktı. Fakat sonuçlar açıklandığında bu temennimin gerçekleşmediğini gördüm. Yarışmaya *"kendisi"* olarak katılan Sedat Edip Kaçbucak oybirliğiyle birinci seçilmişti.

Güzel güzel kutlamalarımızı yaparken birden ortalık karıştı. 18-20 yaşlarında otuz kırk kadar genç ellerinde sopalarla meydana girip çevrede ne kadar banka, oto galerisi, giyim mağazası varsa hepsinin cam çerçevesini aşağıya indirmeye başladılar. O sırada Tansu Bacım'ın tiz çığlıklarını duydum: *"Camkurtaran yok mu! Çabuk biri camkurtaran çağırsın."*

Gelenler varoş ve barikat çocuklarıydı. Polis hemen *"Allah Allah"* nidalarıyla saldırıya geçti. Alpaslan Amca da yumruklarını sıkmış polislere tezahürat yapıyordu: *"Vur vur inlesin!"*

Meydan gümbür gümbürdeniyordu. Bir ara daha önce tanıştığım merkez sağ bir partinin Yozgat İl Başkanı olan şahsın kafasını sallayarak yanındakilere *"Mandal lan bunlar, vallahi mandal hepsi"* dediğini duydum. Hemen yanındaki ise hafif sesle bir uyarıda bulunuyordu: *"Mandal değil Cabbar abi, vandal vandal!"* Olayların daha da büyümesi üzerine polis tazyikli su sıkmaya ve göz yaşartıcı bomba atmaya başladı.

Artık alanda kim varsa, herkes, tüm halkım ağlıyordu. Birden Tansu Bacım sahneye fırladı. Üstünde Evita Peron kostümü vardı. Ve kadife gibi sesiyle şarkı söylemeye başladı: *"Don't cry for me Turkey."* Çok içli okuyordu billahi. Arkasında tek sıra olarak dizilmiş vokal grubu da şahaneydi. Ben ömrümde Mehmet Boğar, İbrahim Atmaca, Sedat Edip Kaçbucak ve Escobar kadar iyi vokal yapan başka bir gruba rastlamadım, yakında bunlar da Mazhar-Fuat-Özkan gibi *"bağımsız olarak"* sahneye çıkarlar billahi!

Birazdan ortalık yatıştı. Gecekondulu kaka çocuklar derdest edilip ekip arabalarına bindirilerek meçhul bir yolculuğa çıkarıldılar. Halkım dağılmak üzereydi.

Ben de tam gitmek üzereydim ki arkamdan bir ses duydum. Süleyman Bey çağırıyordu. Hemen koşar adım yanına gittim. Elini omuzuma koyup kutlamaları nasıl bulduğumu sordu. Şak diye cevapladım: *"Artık post modern olduk sayın büyüğüm. Sıra postu deldirmeye geldi."*

MAHALLELİ BU SATIŞA KIL OLDU BE AABİ...

Ali Desidero'yu ilk kez MFÖ tanıttı bir şarkıyla. Kahvede ona Ali derlerdi, pişpirik oynar, MFÖ dinlerdi. Tanıtmaya gerek de yoktu aslında, kim "Aaaa bizim Ali" demedi ki!.. Altılıyı hep son ayakta kaçırır, kutu biraya "kıl" olur, Efes şişeden şaşmaz, rakının haysiyetiyle ne oynar, ne de oynatırdı. Mahallenin en çıtır kızına "hasta" olur, ama salya sümük trip yapmaz, abilerinin "Oğlum karıya ne para ne gönül" şiarını o ince işe ezdirmezdi. Karizmatikti baba, favoriye makas kaçıran berber dükkanı üç haftalığına kendiliğinden, RTÜK yemiş teve kanalı gibi mecburen kapanır, baba "Valla kimbilir nerde" olurdu bir süre mahalleninin dilinde... Ortadan birkaç günlüğüne bile olsa kaybolduğunda emekli komiser Zeki abiden ricacı olunur, asayişte tanık memurlara "Bir sakata mı geldi. Haberiniz var mı" diye sordurulurdu. Öğleye doğru hep kafası dünden kıyak uyanırdı. Her ne kadar adı, "işi gücü hır çıkarmak"a çıkmışsa da arıza yapanın façasını her zaman bozduğu yalan mıydı? Son tahlilde sözünün eriydi, ezgin sever, nerde boynu bükük bir garip görse "Ah be abi" olur, kalantora mesafeli harbi delikanlı tavrından katre ödün vermezdi. Döviz büfesi sahibi Tahsin'e mahallede, "Para orospuya gösterilir" diye hasta olmuş, Tahsin'in silah gösterir gibi cüzdan içinde dolar mark gösterisine uyuz olup babalanmıştı. Ali Desidero örselenmiş zamanın dibinde kalan antika kıymetinde bir vicdan, kırılacak eşya tadında bir lezzetti.

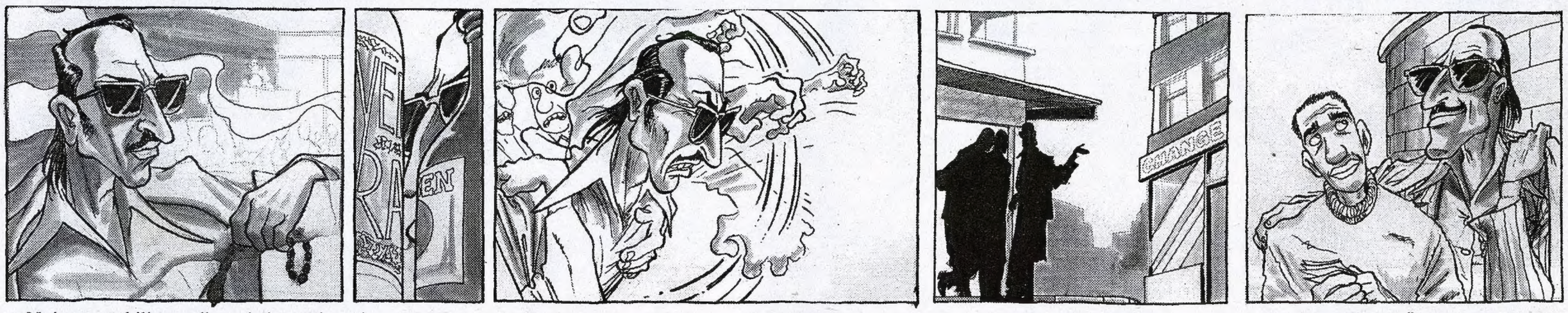

Ne iş yaptığı bilinmezdi ama balya sağlam olmasa da meyhanelerde cenazeyi hep o kaldırır; ezgin Ekrem'e kayıntı parasını o toka eder, manitayı sinemaya yazacak mahallenin bıçkın Ömer'ine sakalı hep o yapar, nasihatı da o çekerdi. O yüzden adı papikçiye, oto faresine, çeke, senete, gaspçıya, darpçıya kıla tüye çıkmıştı durduk yere. Balkona kedi atıp ipteki blucini aparttığına kadar bir cümle şahsiyetsiz dedikodunun üzerine yıkıldığı olurdu. Zerre kadar hak etmediği efsanelerin biricik kahramanı yapıldığı da vakiydi sık sık. Bir kürdanmışcasına çıt diye kopardığı sandalyenin ayağıyla 25 kişinin içine girip ortalığı nasıl da hacamat ettiği, kaçanları muzaffer bir komutanın nezaketine ters düştüğü için kovalamadığı, yedikleri paparadan yerde acıyla kıvrananları soysuzca tekmelemediği, alayına bir umumi küfürle karışık edeplice tükürüp, "Hadi uzayın lan at hırsızları" diye hiddet çektiği, hadisenin nihayetinde, filtresi kömürlü Lark cıgarasını ince ayar çekilmiş İbelo'suyla artistik yakışı, yine o esnada Tarkan'ın kurtuymuş gibi dizine başını sürterek yalakalığın allahını yapan mahallenin en hüsnüniyetli uyuz iti serkeş Mithat'ı bir baba şefkatiyle okşayışı dilden dile günlerce, aylarca anlatılırdı. O senaryolar bir övünme, bir gurur; bizatihi kendisine de şifahen sirayet ettirilince, "Reklam etmeyin lan dallamalar" diye uzar giderdi kahveden.

Reklam hakketen de ona ters işti. Konu bıçak da olsa... Bıçak babaya uysa da uymasa da...

Döviz büfesi sahibi Tahsin kıldı, serbest piyasa ekonomisinin, bul karoyu al parayı sektörünün, yükselen değerlerin, "köşeyi dönmek lazım ağa, her nasılsa" düsturunun, Dolar, Mark Norveç Kronu muhabbetinin mahalledeki virüsüydü. "Delikanlı adam sırtını duvara verir"den "Delikanlı adam sırtını borsaya verir" noktasına getirdi mahallenin alemci gençliğini ufak ufak, nifak nifak... Ali'ye de hep "Bir baltaya sap ol, gel büfeye kurye ol" önerileri dur durak bilmedi.

Güneş batıp alaca karanlık ufak ufak yol almaya başladığında, üstelik mahalleyi kesif bir haşlama et kokusu sardığında, mahallenin ihtiyarları akşam namazından döndüğünde, iri göğüsleriyle pencereden sarkan yedi bela Hadiye hanım, mahallenin resmi piçi, biricik evladı sekiz bela Yurdakul'u isyan çığlık, "Hadi eve gel artık geberesice, boynu devrilesice" diye avazladığında, sonuna kadar fayraplanmış Grundig 51 ekran televizyonların sesi baskın çıktı.

"Reklam aslında bize ters iş
Dediler 'abi konu bıçak'
Dedim hooopp bıçak bize uymaz...
Gittim gördüm, hepsi okumuş çocuklar...
Kalite kallavi...
Fiyat cüzi..."

Mahalleli bir hayret, bin "vay canına", "Bravo lan Desidero, bu mahalleden de bir şahsiyet çıktı sonunda" böbürlenmesiyle, kırmızı alarm verip kapı kapı "Bizim Ali'yi gördün mü" gündemini listenin birinci maddesi yapıverdi.

Hadiye Hanım dahil: "Lan Yurdakul geberesice gel artık bak Ali abin televizyona çıktıı..."

Efsaneye efsane katılmış, "Bu mahelleden iyi bir futbolcu" çıkacak saptamaları iflas etmiş, Meserret'in fingirdek kızı Aysel'e bağlanan "Şarkıcı olacak, klip çekecek" tahminleri tutmamıştı.

Ali Desidero kahveye bile uğramaz oldu artık. En son bir Suzuki ciple caddede cilet gibi geçerken görünmüş, "Barlarda badigardlık yapıyormuş" haberleri şok haber statüsünde mahallede yayılmıştı. Desidero malı bulmuş, mala vurmuş, mahalleyi de mahalleliyi de piç gibi ortada bırakmış, televizyonda zaman zaman zuhur eden suretinden başka cemalini göstermez olmuştu. Kahvede "Oğlum herif mafya babası olmuş" lafına bozulanlarla, o lafa kıymet verenler arasında bir ufak dalaş çıkmış, araya giren meyhaneci Salih MGK işlevi görerek arıza yaratana ihtarını da çekmişti. Gel zaman git zaman yine kör bir akşam üstü, Hadiye piç Yurdakul'un peşinde yırtınır vaziyette, bakkal Taccetin dükkanı önünde biraların tuzlu fıstıkla halvetlendiği bir zaman diliminde Ali Desidero, hakkaten de üzerinde sarı kallavi paltosu, klasik harbi tribine eklenmiş suni bir brokır küstahlığıyla zuhur etmişti. Baba hem yükselmiş hem de değerlenmişti artık. Alemcilerin kralı, işi alemine, kıyakçılığın sonu ayakçılık şiarını unutarak yalakalık yapıyor, vatandaşı uyandıralım teranesiyle sermayeyi fiyatları katlaması hususunda tava getiriyor, gerekirse elindeki belgeleri açıklayacağını söylüyordu. Üstelik artık cebi de var ve ordan bir aloyla iş bitiriyor, bir nevi bir hizmeti oluyordu bir zamanlar tepeden baktığı kalantor camiasına.

Hadiye Hanım, mahallenin resmi piçi Yurdakul'u "Gel lan Ali abinin yeni filmi başlıyo" diye çağırınca, Yurdakul'un cevabı "İttir et dallamayı" oldu, o sırada Grundig 51 ekranların sonuna kadar fayraplanmış seslerinden mahalleye yansıyan "kalite kallavi, fiyat cüzi" sesine mahallenin uyuz iti serkeş Mithat'ın asabi hırlamaları karıştı.

YAZAN: METİN HAKYERİ -ÇİZEN: CEM UYGUN

Gelen Evrak

Gelen Evrak için adres:
Dinozor Dergisi,
Türkocağı Cad. 39/41 34334
Cağaloğlu-İSTANBUL

Ben de barış, kardeşlik, dostluk içinde yaşamak istiyorum

Merhaba değerli Dinozor ve okuyucuları;

Ben İzmir'den **Selin.** Süper lise hazırlık sınıfındayım. Aynı zamanda Dinozor'un sürekli okuyucularındanım. Önceki sayılarınızda yaşıtlarımın yazılarının yayımlanması beni cesaretlendirdi. Ben de düşüncelerimi satırlara dökmeye karar verdim. Ayrıca Dinozor'a ve Cumhuriyet'e özellikle teşekkür ediyorum. Çünkü Atatürkçü düşünceye, laikliğe ve cumhuriyete sahip çıkan duyarlı gençler arasında köprü kurdu ve düşüncelerimizi açıklamamıza fırsat

Arman Turgut

verdi, laik gençliğin yok olmadığına inandırdı.

Bence Türkiye'nin aydınlığa çıkabilmesi için gerekli olan en önemli şey düşünen, genç, taze beyinler. Bu kesimi de lise ve üniversite çağındaki gençler oluşturuyor. Fakat bu gençler çeşitli yollarla *"düşünmek"*ten uzaklaştırılıyorlar. Örneğin lisedeki öğrenciler giderek zorlaşan meslek sahibi olabilmek için haklı olarak zamanlarının çoğunu derslerine harcıyorlar. Veya zararlı ortamlarda bulunup, eroin, uyuşturucu bağımlısı olup hayatlarını zehirliyorlar. Üniversiteye geldiklerinde ise dayak yemek korkusuyla düşüncelerini dile getiremiyorlar. Düşünün bu olaylar eğitim-öğretim yuvası denilen kurumlarda oluyor. Bu, eğitim sisteminin de giderek amacından saptırıldığını gösteriyor. Ben de en çok bu gerçeğe üzülüyorum. **Atatürk**'ün biz gençlere emanet ettiği bu ülkede gönlümüzce eğitim hayatımızı bile tamamlayamıyorsak kendimize acımalıyız.

Her gün basından takip ediyoruz. Eğer Türkiye'de laiklik bile tartışılıyorsa; bence Türk halkı iyi ve kötüyü ayırdedemiyor artık. Ben böyle bir ülkede nasıl özgürce düşüncelerimi açıklayayım? Nasıl sesimi duyurayım? Ben de barış, kardeşlik, dostluk içinde yaşamak istiyorum. Herhalde bu benim en doğal hakkım.

Herkes Atatürk'ün ortaya koyduğu somut kavramlar üzerinde duruyor. Kimse onun devrimlerinin arkasındaki düşünceleri çözmeye çalışmıyor. Söylemek istediğim biz Atatürk'ü bile tam olarak tanımıyoruz, onu anlamaya çalışmıyoruz.

Artık isteklerimi, özlemlerimi, düşüncelerimi korkmadan söylemek elim titremeden yazmak istiyorum. Bunları içime attıkça olaylar daha da büyük boyutlara ulaşacak ve bizler de amaçlarımıza ulaşamadan toplumda kaybolacağız. Ve Erzincan'dan yazmış olan **Pınar**'ın çağrısına katılıyorum. Artık sesimizi duyuralım.

Selin Yavuz/Atakent Lisesi/İzmir

Eğitim Nereye? Türkiye Nereye?..

Uzun yarıyıl tatili sona erdi.

Öğrencilerin kimisi Doğu'da köyünde, kimisi Güney'de tatil köyünde, kimisi Uludağ'da, kimisi evinde ailesi ile ve bazıları dinlenerek, bazıları da çalışarak tatilini geçirdi.

Bu arada, birçoğumuz eğitim emekçilerini, bu uzun tatilleri nedeniyle kıskandık da. Ancak, eğitim ordusunun bu fedakâr, cefakâr, neferlerinden bazılarının ne kadar zor maddi ve manevi koşullarda çalıştıklarını, kendi ağızlarından, anlattıklarından öğrenme olanağı da bulduk. Ben de, tatilini geçirmek için Ankara'ya gelen bir öğretmen arkadaşımla uzun uzun konuşma, dertleşme ve tartışma olanağı buldum; onu uzun bir aradan sonra gördüğüme sevinirken, anlattıklarına üzüldüm ve öfke duydum.

★

Mahrumiyet bölgesi olarak nitelendirilebilecek bir Doğu ilimizde, tüm kısıtlı olanaklara karşın, canla başla, idealistçe eğitim-öğretim verme görevini yerine getirmek isteyen aydın öğretmenler, ne acıdır ki, örümcek kafalı, çirkin düşünceli meslekdaşları tarafından yıpratılmaya çalışılıyor.

Erzincan Lisesi'nde öğrencilerini özgür ve yaratıcı düşünmeye teşvik etmeye çalışan bir öğretmen, derste *"yaratıcı"* sözcüğü üzerine öğrencisiyle yaptığı bir tartışma sonrasında, İl Milli Eğitim Müdürlüğü'ne şikâyet edilip kovuşturmaya uğrayabiliyor. Suçu: Dinsizlik ve İslam dinine hakaret etmek. Öğretmeni bu suçlarla itham eden lise müdürü ise, kız öğrencilere, sık sık onları bir araya toplayıp, *"Orospular, sizler orospusunuz!"* diyebilmekte, bazı öğrenci ve öğretmenlerin yakalarındaki **Atatürk** rozetlerini zorla çıkartmakta (!!!)..

Masa örtüsünü andıran desenli gömleği ile uyumsuz kravatı, genelde türbe yeşili olan şalvarımsı pantolonunun altına giydiği kötü spor ayakkabıları ile, belli ki kendisine bile saygısı olmayan Erzincan Lisesi Müdürü, gencecik kızlara ve memuru olduğu Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin kurucusuna hakaret etmekten hiç mi hiç çekinmiyor!

Niye çekinsin ki; öğretmen arkadaşlarımın da dediği gibi, *"Kimi kime şikâyet edeceksin? Milli Eğitim Bakanlığı da bunların elinde. Birbirlerini tutuyorlar!"*

Aferin onlara! Biz solcuların örnek alabilecekleri bir meziyetleri var: Birbirlerini tutuyorlar ve kendileri gibi düşünenleri destekliyorlar.

★

Öte yandan, konuyla ilgili bakanlığın adında bile görülen çelişkili duruma dikkat çekmek istiyorum: Öğretim; özetle,öğrenciye ders programında yer alan derslerin içeriğini oluşturan bilgileri vermektir. Eğitim ise, öğrenciyi yaşama, birey olmaya, vatandaş olmaya hazırlamaktır; yani, onları eğitmektir. Türkiye'deki eğitim-öğretim sistemi, bunu gerçekleştirmeye ne ölçüde elverişli? Kaldı ki öğretim bile doğru dürüst verilemezken... Yoksa, eğitimden anlaşılan, öğrencileri şeriata hazırlamak mı?

Ben muhtemel bir veli adayı olarak bu durumdan ve sürekli -ileriye değil- geriye, -aydınlığa değil- karanlığa gidişten endişe duyuyorum. Belki ileride, çocuğumu Milli Eğitim Bakanlığı'na bağlı bir okula göndermemeyi bile düşüneceğim.

★

Ülkemizdeki tüm olumsuz koşullara karşın, kutsal görevlerini yerine getirmeye, genç beyinleri aydınlatmak için uğraşan aydınların, yaşamlarını karartmaya çalışan örümcek kafalılara kim engel olacak? Haydi bu genç, aydın öğretmenleri umursamıyorsunuz diyelim. Bu eğitim-öğretim sistemiyle, bu anlayışla, bu kara yobazların eline düşecek sizin çocuklarınız.

Karartılmaya çalışılan yalnızca, mesleklerinin henüz başlangıcındaki bazı öğretmenlerin umutları, idealleri, yaşamları değil; çocuklarımızın, gençlerimizin beyinleri ve Türkiye'nin geleceği!

Türkiye'nin geleceği güme gidiyor baylar bayanlar!

Gülçin Erşen
Basın Danışmanı
Makine Mühendisleri Odası Ankara Şubesi

Günaydın Dinozor!

Güzel, çok güzel bir ülkede yaşadığımı düşünürüm çoğunlukla. Yaşamın tüm lezzetleriyle yoğrulmamda ne büyük rolü olduğunu biliyorum çünkü.

Burası büyük bir mutfak ve her gün sıcak, soğuk, acı yemekler ve aşçıbaşının keyfi yerindeyse tatlılar sunuyor bana. Sofrayı paylaştığım insanların büyük bölümü düşünmek, üretmekten yana olanlar.

Her sabah uyandığımda bu güzel insanların bir şekilde zorda bırakıldıklarını, tüketilmeye çalışıldıklarını görüyorum. Mahkeme sahneleri yansıyor fotoğraflardan. Yazarlar, oyuncular, müzisyenler, çizerler, üretenler; hayatın gerçek sahipleri; işlerinden, düşünmelerinden dolayı yaralanıyorlar. Her duruşmada artan ak saçlarını görüyorum. Yaratma sancısının ne demek olduğunu, düşünmenin beraberinde ne büyük ikilem ve acılar getirdiğini bilmeyenler, onlarla uğraşıp duruyor.

Yasaların çoğu onlar için olması gerekirken, onlara karşı kullanılıyor. Kimsenin bunun farkına varmayacağı sanılıyor çünkü. *"Şu en sağlam kaleleri fethedelim işimiz kolaylaşır"*dan yola çıkılıyor çünkü.

Küçükken; sofrada onların yanında taburemde oturur ve güzelim sohbetlerini, fikirlerini dinlerdim; içim aydınlanırdı. Kimi boyum yetişmediği için bardağımı doldurur, ekmeği uzatır, kimi pastasının en güzel yerini bana verirdi. Tanışmasak ta beni sevdiklerini bilirdim. Şimdi ise, yaşamın; kale kapılarını zorlayan küçük adamları değil; düşünen büyük adamları ciddiye aldığını biliyorum. Onların attığı tohumlar genç tarlalarda boy veriyor. Büyük adamlar ailelerini değil yaşamımızı zenginleştiriyor.

Aslıhan Lodi-İstanbul.

Sevgiye inanan ve sevgiyle güzelleşebilen insanlara selamlar;

Bu sayfadan sizlere kız, erkek, öğrenci, mühendis, doktor, polis, Müslüman, Musevi, fakir, zengin, güzel, çirkin, Alevi, Sünni, solcu, sağcı, Türk, Rus, Arap, Japon olmaktan öte insan olarak sesleniyorum. Çünkü istiyorum ki düşüncelerim ve duygularım yalnız bir sınıfa mal edilmesin. Herkes geniş zaman dilimlerinde düşünmeye ve hissetmeye bir dakikacık zaman ayırabilsin.

Bizler insanlarız. Bizler bu dünyanın çocuklarıyız. Belki hepimiz sabahları yataklardan farklı umutlar ve özlemlerle kalkıyoruz. Belki kimimiz kahvaltısında sıcak bir çayı özlerken, kimimiz ballı ekmeğe burnumuzu kıvırıyoruz. Kimimiz otobüste, kimimiz okulda, tiyatroda, fabrikada, sokaklarda, kimimiz Mercedeslerde, güzellik salonlarında... Belli ki herkesin, yaşadığı dünya üzerindeki görüşleri birbirinden çok farklı. Diyeceksiniz ki peki bizi birbirimize bağlayan, her şeye rağmen ortak olan yanımız ne? "YÜREKLERİMİZ." Hepimiz bir yüreğe sahibiz. İşte tek ortak yanımız bu. Kimi yürekler incecik bir zarla çevrili, içine her türlü duyguyu alabilecek kadar geniş, kimi yürekler ise mahpus duvarı

kadar soğuk ve düzensiz. Ama ikisi de tüm olumsuzluklara rağmen hayata karşı direniyor. İki yürek de insanları bu dünyada ayakta tutabilmek için var gücüyle çalışıyor ta ki atışlar zamana yenik düşene kadar... Size kalın duvarlı, tel örgülü yüreklerden bahsettim. Sizler inanıyor musunuz bir bebeğin tazecik, minicik yüreğinin tel örgülerle çevrildiğine, inanıyor musunuz bir bebeğin dünyaya donuk bakışlarla göz kırptığını... İnanmayın arkadaşlar, inanmayın. Size bebek yüreğin hikâyesini anlatayım isterseniz. Bebek yürek ilk önce anne yüreğin himayesindedir. Annenin içinde onun sözünden hiç çıkmaz. Ona tempo tutar gibi o da başlar minik minik atmaya. Ama o kadar sabırsızdır ki yeni yürekler tanımak ister, yeni yüreklerle konuşmak ister. Bebek yüreğin karnı acıkır, sevgi ister, anne yürek elinden geldiği kadar besler bebek yüreği. Ama artık o dayanamayıp hayata sıcacık bir merhaba der. Siz onun vıyakladığına bakmayın, içindeki yürek kıs kıs gülmektedir hayat karşısında. Bebek yürek büyür. Ama bebek yüreğin yanında kimsesi olmaz, karnı acıkır sevgi bulamaz. Bebek yürek atışlar arasında yalnızdır artık. Sesi de kalınlaşır kendi gibi, tok bir sesle vurmaya başlar "GÜM, GÜM!" Durmadan başka yüreklere açılmaya kalkışır, ama kimse ona sevgisini vermek istemez. Bebek yürek büyüyüp delikanlı olduğu zaman açık olur. Kız yürek tazeciktir. Ama bizim delikanlı yüreğe hiç yüz vermez. Delikanlı yürek artık boşluktadır. Her gün atsam mı, atmasam mı diye düşünür ve her terslenişinden sonra yalnızlığa karşı bir duvar örmeye başlar sevgiden, bir daha söz bile etmez. Yaşamdan elini ayağını çeker. Duvardan sonra çevresini, tel örgüyle çevirir ve donuk donuk atmaya başlar. Gördünüz mü bebek yüreğe neler oldu hiçbir suçu yokken? İşte iki yürek arasındaki fark yalnız bu kadardır. Yüreklerin sesinin hiçbir zaman susturulmaması dileğimle.

Üzüm/ İstanbul